

In memoriam

André Ollevier

André Ollevier, geboren op 31 mei 1941, is thuis overleden te Wervik op dinsdag 20 april 2021. Hij zou 80 jaar worden.

Mensen uit zijn onmiddellijke omgeving kenden A. Ollevier als een man met heel veel kwaliteiten, oprecht, eerlijk en vooral als een zeer sociaal voelend persoon. Zijn schooltijd was kort, want lange studies waren aan hem niet besteed. Evenmin werd hij ertoe aangemoedigd. Hij wilde werken, vooruit komen in het leven en begon als meubelverkoper in dienstverband. Zijn baas schrok, trok grote ogen toen hij hem meldde te vertrekken om als zelfstandige in de meubelindustrie te starten.

André Ollevier, *de zakenman*. Op jonge leeftijd, maar met veel ambitie en durf startte hij in 1965 te Wervik, Comfortluxe, een nieuw bedrijf dat uitgroeide tot de grootste Belgische zitmeubelproducent. In 1988 kwam te Wervik een nieuwe productiehal en groeide de tewerkstelling naar 370 werknemers. Wat later brak in de hele industrie de crisis uit, maar Comfortluxe overleefde en breidde verder uit. Tien jaar later, in 1998, nam Comfortluxe slaapkamerproducent Gebroeders Lievens uit Gits over en in 2002 volgde de overname van Meubles Lambermont, gevestigd in het Waalse Bertrix. Het productenassortiment was nu compleet en gediversifieerd met salons, eet- en slaapkamers. Ondertussen realiseerden de meubelwinkels, Crack te Ieper en Toff te Moeskroen, beide eigendom van Comfortluxe, grote omzetcijfers vooral omwille van de uiterst succesvolle verkoop aan Franse klanten.

André Ollevier, *de self-made man*, oefende op heel discrete manier, met gezond verstand en met een klare kijk op de toekomst, het leiderschap uit in deze bedrijven. Zijn visie op product en markt en zijn sociaal karakter als zakenman zijn bepalend geweest voor de uitbouw en het succes van dit imperium. Een unieke onovertroffen prestatie, André.

André Ollevier, *de gulle sponsor*. Steeds had hij een luisterend oor voor de financiële noden van sportclubs en ambitieuze sportievelingen. Hij verklaarde zich onder meer steeds bereid tot het loyaal steunen van voetbal- basketbal- en volleybalploegen en de rallysport. *Loyaal* betekende voor deze mecenas, het volledig nakomen van de eerder afgesproken beloftes. A. Ollevier was een man van zijn woord.

Zo mocht KVK Ieper, enkele maanden voor de opening van het Crackstadion in 2008, rekenen op zijn volledige tussenkomst in het kantine-meubilair en in de bouw van het tickethuisje. Niettemin fungeerde de Wervikse zakenman al sedert de eerste fusie in 1974 tussen de Ieperse voetbalploegen, Cercle Ieper en White Star Ieper, als een belangrijke sponsor. Ondertussen konden Eendracht Wervik en later ook Excelsior Mouscron uit eerste nationale ruimschoots genieten van zijn geldelijke steun. Toen KVK Ieper rond de millenniumwissel bijna het ergste overkwam en in ernstige financiële moeilijkheden verzeild geraakte, sprong A. Ollevier als eerste in de bres voor de Ieperse voetbalclub. Nog enkele andere sponsors stonden hem bij om het gevaarte op

het droge te trekken. Sedert 1999-2000, met de verkiezing van het nieuwe bestuur, was hij hoofdsponsor van KVK Ieper geworden. Hij deed het graag, weloverwogen en liet zijn club, ook sportief, nooit in de steek.

Bij de start van een nieuw seizoen kon hij zijn nerveuse nieuwsgierigheid naar de nieuw aangeworven spelers niet verbergen. Op zondag woonde hij elke thuiswedstrijd bij, eerst van KVK Ieper, later van KVK Westhoek (Vanaf het seizoen 2013-2014). Verging het de eigen club tijdens de competitie niet naar wens, dan was hij de eerste om tijdens de winterstop de voorzet te geven om de ploeg met zijn middelen te versterken. En ook na de match was er gezelligheid te koop, wanneer hij in intieme kring, een pintje bier kon drinken rond de lange tafel in de kantine van het Crackstadion. Rustig nakaarten over de match, de prestaties van de ploeg in de loop van de competitie goed opvolgen, zonder de toekomst van de club uit het oog te verliezen. Zijn aanwezigheid in het stadion bracht een zekere rust en ontzag tot stand, maar spelers en trainers mochten veronderstellen dat op die dag gewonnen werd. I. Berghman, André's grote vertrouwensman in de club, haalde hem dikwijls op en bracht hem naar het Crackstadion om de Ieperse voetbalclub te zien winnen. A. Ollevier was een winnaar, een eerlijke winnaar, niet alleen in het zakenleven maar ook in de sportieve en sociale wereld. Hij echter, deed het anders dan anderen het doen, nl. op een heel serene, ernstige en doordachte wijze. Als hoofdsponsor mocht hij een belangrijk deel van het sportieve succes van de club opeisen. Toen de club in het begin van de jaren 2000 vernederd in 2^e provinciale terecht kwam, reikte hij de nodige middelen aan om de club weer hogerop te loodsen. Nu, een kleine 20 jaar later, ziet de KVK-entourage hoe de club, mede door aanhoudende inspanningen en inzichten van het toenmalig bestuur, is terecht gekomen in de 2e nationale van het Belgisch amateurvoetbal.

André, wat je voor KVK Ieper en later voor KVK Westhoek hebt gedaan, kan niemand je ooit nog nadoen. De constante zorg voor de Ieperse voetbalclub deelde je mee aan je vertrouwensman, maar tegelijkertijd stond je klaar met raad en daad om de problemen, van welke aard dan ook, op te lossen. Het onbezette zitje in de tribune, de lege stoel in de kantine, het zal moeilijk wennen zijn. KVK Westhoek zal je hartverwarmende aanwezigheid, je genegenheid en onvoorwaardelijke steun heel hard missen.

De raad van bestuur van KVK Westhoek, supporters en medewerkers nemen deel in de rouw bij het overlijden van André en wensen de nabestaanden veel kracht toe om dit verlies te verwerken.